

РЕШЕНИЕ

№

гр. София, 01.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 25.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **6738** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК във връзка с чл.4 от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на „Рентико“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] срещу Ревизионен акт № СФД23-РД77-47/30.03.2023г., издаден от Е. К. К. на длъжност „началник на отдел“ „Ревизии и събиране на вземания“ (Р.) към дирекция „Общински приходи“ (ОП) - възложил ревизията и Т. М. Р. на длъжност „главен инспектор“ в отдел Р. към дирекция ОП - ръководител на ревизията, - служители на Столична общинска администрация, потвърден с Решение № СОА23-РД28-31/27.06.2023г. на кмета на Столична община.

Жалбоподателят поддържа, че изложените в РА констатации са неправилни и необосновани, като липсват мотиви относно правните и фактически съображения. С тези мотиви се иска отмяна на акта.

В съдебните заседания, оспорващият се представлява от адв. О., който поддържа жалбата. Моли да бъде отменен РА по съображения изложени в жалбата. Представя писмени бележки и претендира присъждане на разноски по делото, за което представя списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – Кметът на Столична община, чрез юрк. Г., оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне.

Софийска градска прокуратура – не се явява, не изразява становище по жалбата.

От фактическа страна.

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ рег. №СФД22-РД01-27/11.01.2023 г. издадена от Е. К., „началник отдел“ в отдел „Ревизии и събиране на вземания“, при дирекция „Общински приходи“ към Столична община, орган по приходите, определен с Разпореждане №СФР20-ВК66-16/16.01.2020 г. и Заповед №СОА20-Д09-1072/15.01.2020 г. - възложил ревизията, връчена с разписка срещу подпис, на пълномощник на дружеството на 16.01.2023 г.. Със ЗВР е възложено извършване ревизия на “РЕНТИКО” ЕООД,[ЕИК], с цел установяване на задължения за ДНИ и ТБО за периода 01.01.2018 г. до 31.12.2022 г.. като обект на ревизията са нежилищните имоти, притежавани от дружеството и е посочено, че за резултата от извършената ревизия трябва да се изготви ревизионен доклад.

Изготвен е Ревизионен доклад /РД/ рег. №СФД23- ТД26-1218/02.03.2023 г. съставен и подписан от определеният екип ревизиращи органи по приходите, в състав Н. Ц. Х.-С., на длъжност „главен инспектор“ - ръководител ревизия и И. К. Т., на длъжност „главен инспектор“ и двете в отдел „Ревизии и събиране на вземания“ при дирекция „Общински приходи“ към Столична община, връчен с разписка на пълномощник на дружеството на 09.03.2023 г.

Срещу РД в законоустановения срок съгласно чл.117, ал.5 от ДОПК е постъпило писмено възражение вх. №СФД23-ТД26-1538/22.03.2023 г.

На възраженията е отговорено на стр.2-3 от РА.

В хода на производството е издадена Заповед с №СФД23-РД01-70/15.03.2023 г. за изменение на Заповед за възлагане на ревизия №СФД22-РД01-27/11.01.2023 г., тъй като на основание Заповед №СОА23-РД15-600/13.03.2023 г. на Кмета на Столична община, служебното правоотношение на Н. Ц. Х.-С., на длъжност „главен инспектор“, е прекратено към 13.03.2023 г. Това прекратяване е наложило и издаването на заповедта за изменение и за ръководител на ревизия е посочена Т. М. Р., на длъжност „главен инспектор“.

Издаден е Ревизионен акт с рег. №СФД23-РД77-47/30.03.2023 г. спрямо “РЕНТИКО” ЕООД от Е. К. К., на длъжност „началник“ в отдел „Ревизии и събиране на вземания“, определен за орган по приходите и от ръководител ревизията Т. М. Р., на длъжност „главен инспектор“ в отдел „Ревизии и събиране на вземания“ при дирекция

„Общински приходи” - Столична община, който притежава посочените в чл.120, ал.1 от ДОПК реквизити.

РА е връчен с разписка на 07.04.2023 г. на пълномощник на дружеството.

Срещу РА е постъпила жалба рег. №СФД23-ГД26-2036/20.04.2023 г. по регистъра на Столична община, като с Решение № СОА23-РД28-31/27.06.2023г. на кмета на Столична община е отхвърлена като неоснователна.

В хода на съдебното производство са допуснати и приети основно и допълнително заключение на ССЧЕ.

Правни изводи:

Жалбата до съда срещу ревизионния акт, потвърден с решението на кмета на Столична община депозирана на 10.07.2023 г., поради което е подадена в срок, от надлежна страна и след обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което е допустима.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно– производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

За установяване на материалната компетентност на органите издали ЗВР, РД и РА по делото е приложена Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020г. /лист 120/ на кмета на Столична община, издадена при условията на заместване, с която на основание чл. 4, ал. 4 от ЗМДТ във вр. с чл. 4, ал. 1 и ал. 3 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 от ДОПК са определени за органи по приходите служители от състава на Столична общинска администрация, заемащи определени длъжности в дирекция ОП при СО, които извършват производствата по установяването, обезпечаването, събирането и контрол по вземанията от местни данъци, местните такса за битови отпадъци и такса за технически услуги, имащи правата и задълженията на административни органи по местни приходи.

Обект на производството са публичните вземания на задълженото лице „Рентико“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], установени по вид, основание и размер за довносяне в размер общо на 29 729,84 лева (двадесет и девет хиляда седемстотин двадесет и девет лева и 84 стотинки), в т.ч., за данък недвижими имоти (ДНИ) - 0,00 лева; за лихви ДНИ - 0,00 лева; за такса битови отпадъци (ТЮ) - 23 369,36 лева; за лихви ТЮ в размер на - 6 360,48 лева.

Съгласно разпоредбата на чл. 166, ал. 1 ДОПК установяването на публичните

вземания, каквито по аргумент от чл. 162, ал. 2, т. 1 и т. 3 ДОПК са и тези, установени с процесния РА, се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон.

Съгласно чл. 108, ал. 1 от ДОПК данъчните задължения и задълженията за задължителни осигурителни вноски се установяват с ревизионен акт по чл. 118. Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. Следователно компетентен да издаде РА е орган по приходите, който съобразно чл. 9б ЗМДТ и по силата на изрична правна норма - чл. 4, ал. 1 ЗМДТ, е служител на общинската администрация. Но не всеки общински служител е компетентен да установява или да обезпечава данъчни задължения. Т. правомощие имат само тези, които са изрично определени от кмета на общината с негова заповед - чл. 4, ал. 4 ЗМДТ. С тази заповед кметът на общината упражнява свое организационно-управленско правомощие, с което към основната материална компетентност на служителя от общинската администрация се добавя допълнителна персонална компетентност чрез конкретизация на титуляря на правомощието за установяване, обезпечаване, събиране и контрол на публичните общински вземания за местни данъци и такси по реда на ДОПК. Това правомощие на кмета се упражнява от него и обективира в писмен вид, със заповед.

Видно от титулната част на обжалвания РА, същият е издаден от Е. К. К. на длъжност „началник на отдел“ „Ревизии и събиране на вземания“ към дирекция „Общински приходи“ - възложил ревизията и Т. М. Р. на длъжност „главен инспектор“ в отдел Р. към дирекция ОП - ръководител на ревизията, органи по приходите - служители на Столична общинска администрация, определени да извършват производствата по установяване, обезпечаване, събиране и контрол на публичните общински вземания за местни данъци и такси по реда на ДОПК със Заповед № СОА20-РД-1362/14.02.2020 г. В последната е посочено, че се отменя Заповед № СОА20-РД-09-1072/15.01.2020г., която е цитирана в Решение № СОА23-РД28-31/27.06.2023г. на кмета на Столична община /лист 16/, и в Разпореждане с рег. № СФД20-ВК66-16/16.01.2020 г., издадено от директора на дирекция ОП на основание чл.4, ал. 5 от ЗМДТ във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, с което се определят органите по приходите, които да упражняват компетентността по възлагане на ревизии и проверки.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, като съгласно ал. 3 от същата разпоредба в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите. Съгласно разпоредбата на чл. 4 ал. 4 от ЗМДТ тези служители се определят със заповед на кмета на общината.

Заповед № СОА20-РД-1362/14.02.2020 г., е издадена в изпълнение на горепосочените изисквания на чл. 4, ал. 4 ЗМДТ. С нея са определени служителите от състава на Столична общинска администрация, заемащи посочените в т. 1-12 от заповедта длъжности в дирекция „Общински приходи“, на които е възложено да извършват производства по установяването, обезпечаването, събирането и контрола на публичните общински вземания за местни данъци и местни такси по реда на ДОПК,

като същите имат правата и задълженията на органи по приходите в производствата по чл. 4, ал. 1 ЗМДТ.

Процесната Заповед № СОА20-РД-1362/14.02.2020 г. е подписана от заместник кмета на Столична община - А. Х. А. на основание Заповед № СОА20-РД15-1941/13.02.2020 г., издадена на основание чл. 44, ал. 2, във връзка с чл. 39, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА). С нея кметът на Столична община – Й. Ф., е възложила на А. Х. А. - заместник-кмет на направление „Социални дейности и интеграция на хора с увреждания“, да изпълнява функциите на кмет на Столична община.

Налага се извод, че оправомощаващата издателите на оспорения РА Заповед № СОА20-РД- 1362/14.02.2020 г. е издадена в условията на заместване. В мотивите на Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г. е посочено, че заместването се извършва в случаите, когато лицето, титуляр на правомощия, е в обективна невъзможност да ги изпълнява. В тези случаи, предвид необходимостта от непрекъснато функциониране на административния орган, по силата на изрична писмена заповед, отсъстващият титуляр нарежда заместването му от друго, подчинено нему лице. За определения период заместващият изпълнява правомощията на замествания в пълен обем, като върши това от името на замествания орган.

Съгласно чл. 39, ал. 2 от ЗМСМА кметът на общината, съответно кметът на района, определя със заповед заместник-кмет, който го замества при отсъствието му от общината, съответно от района. В заповедта за заместване не е задължително да се посочи причината за отсъствието, но с оглед мотивите в горепосоченото тълкувателно решение съдът намира за задължителен елемент от надлежното учредяване на заместването наличието на доказателства за отсъствие на титуляра на административното правомощие, респ. за неговата обективна невъзможност за изпълнение на функциите. Защото именно това отсъствие е основание за заместването. Такива могат да бъдат болничен лист, заповед за отпуск или командировъчна заповед за фактическото отсъствие от общината на кмета на дата 14.02.2020 г., когато при условията на заместването му от зам. - кмета А. А. е издадена Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. за определяне на служителите с възложена компетентност на органи по приходите в производствата по чл. 4, ал. 1 ЗМДТ. Същевременно, предвид наличната по делото доказателствена съвкупност и на основание чл. 171, ал. 5 АПК, вр. § 2 ДР на ДОПК съдът е указал на ответника още с определението си по насрочване на делото от 18.07.23г., че следва да сочи доказателства за изпълнение на законовите изисквания при издаване на РА, в т.ч. и не само тези касаещи компетентността на органа издал оспорения РА, а от гледна точка на констатирания факт на заместване отразен при подписване на заповедта и за изпълнен фактически състав на заместването. Последното е важно с оглед установяване в съдебното производство на валидно определяне на компетентен орган, оправомощен да издава РА. В съответствие с посоченото в Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС еднопосочна е и следващата съдебна практика, че правото на длъжностно лице, което е и административен орган, да бъде замествано от друго, изисква длъжностното качество на „заместник“, от една страна, и от друга, доказана обективна невъзможност на титуляр на длъжността да изпълнява функциите си.

В случая, от представените по делото писмени документи не се удостовери, че на посочената дата кметът е бил възпрепятстван да изпълнява правомощията си или че е бил извън общината. Доказването на обстоятелствата относно валидността на заместването е в тежест на ответника и неговата процесуална пасивност, въпреки изричните указания на съда, задължава съда да приеме за недоказан фактическият състав на заместването. По делото липсват убедителни доказателства, че на 14.02.2020 г., когато заместник кметът А. А. е упражнила правомощието на кмета по чл. 4, ал. 4 ЗМДТ, последният е бил в обективна невъзможност да изпълнява функциите си. Да се приеме друго означава да се допусне произволно заместване и в случаи, когато това обективно не се налага, което противоречи на основната цел на института на заместването - сигурност и яснота в действията на изпълнително-разпоредителната власт.

При недоказаност на фактическия състав на заместването следва да се приеме, че заместник-кметът не е имал нито субективното право, нито правното задължение да действа като кмет на Столична община и да издава заповед по чл.4, ал. 4 ЗМДТ. Тази некомпетентност рефлектира върху валидността на издадения РА, доколкото издателите му черпят своята персонална компетентност именно от Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г., а тя по изложените по-горе съображения не може да бъде годна правна основа за издаването на РА.

С оглед изложеното обжалваният Ревизионен акт № СФД23-РД77-47/30.03.2023г., издаден от Е. К. К. на длъжност „началник на отдел“ „Ревизии и събиране на вземания“ (Р.) към дирекция „Общински приходи“ (ОП) - възложил ревизията и Т. М. Р. на длъжност „главен инспектор“ в отдел Р. към дирекция ОП - ръководител на ревизията, - служители на Столична общинска администрация е издаден в нарушение на чл. 146, т. 1 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, което налага прогласяването му за нищожен. На това основание законосъобразността на акта не следва да бъде обсъждана.

Предвид действащата разпоредба на чл. 160, ал. 5 ДОПК и чл. 4, ал. 1, изр. второ ЗМДТ, настоящият състав следва да приложи чл. 173, ал. 2 АПК и да изпрати преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК жалбоподателят има право на претендираните разноски. Същите възлизат на сумата от 947 лв., съгласно представения списък на разноски на л.416 от делото.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА по жалба на „Рентико“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] ЗА НИЩОЖЕН Ревизионен акт № СФД23-РД77-47/30.03.2023г., издаден от Е. К. К. на длъжност „началник на отдел“ „Ревизии и събиране на вземания“ (Р.) към дирекция „Общински приходи“ (ОП) - възложил ревизията и Т. М. Р. на длъжност „главен инспектор“ в отдел Р. към дирекция ОП - ръководител на ревизията, - служители на Столична общинска администрация, потвърден с Решение № СОА23-РД28-31/27.06.2023г. на кмета на Столична община, с който на дружеството са определени за довносяне задължения в размер общо на 29 729,84 лева (двадесет и девет хиляда седемстотин двадесет и девет лева и 84 стотинки), в т.ч., за данък недвижими имоти (ДНИ) - 0,00 лева; за лихви ДНИ - 0,00 лева; за такса битови отпадъци (ТЮ) - 23 369,36 лева; за лихви ТЮ в размер на - 6 360,48 лева.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на Столична община за възлагане на нова ревизия на „Рентико“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] по ЗМДТ.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „Рентико“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] сумата от 947 лв. разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.